

ငါ့တူမထက်နက်ကပိုအပေးကောင်းတယ်

လွန်ခဲ့သော ၂ နှစ်ခန့်က ဦးသာလှမိန်းမမအုံးရှင် သားအိမ်ကင်ဆာရောဂါနှင့် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ မအုံးရှင်မကွယ်လွန်ခင်ကပင် ဦးသာလှတို့နှင့် တဆက်တည်းရှိနေသော မြေကွက်ကိုဝယ်ယူ၍ ၂ ခန်း ၃ ခန်း မြေစိုက်အိမ်တစ်လုံး ဆောက်ပေးကာ မရင်မေကိုနေထိုင်စေသည်။ ခြံကပေတစ်ရာပတ်လည် ကျယ်ဝန်းသဖြင့် ထိုခြံထဲတွင် သနပ်ခါးပင်များစိုက်ပျိုးထား၏။ မရင်မေက စိုက်ပျိုးရေးဝါသနာပါသည်။ ဆယ်တန်းအောင်ပြီးလည်းဖြစ်၏။ မေထုန် နို့စားနွားမသုံးကောင်လည်းရှိသည်။ ထို့ကြောင့်သူတို့တူဝရီးမှာ ဤရွာတွင် စီးပွားရေးချောင်လည်သူများဖြစ်ကြ၏။ အမျှော်အမြင်ရှိသူများဖြစ်ကြ၍ အဝီစိတွင်းတူးကာ စိုက်ပျိုးရေးကို တိုးချဲ့ကာလုပ်ကိုင်ကြသည်။ အနှစ် ၂၀ ကျော်ကြာပြီဖြစ်၍ မရင်မေသည်ဤရွာသူလုံးလုံးဖြစ်နေပါပြီ။ ရွာ၏သာရေး နာရေးလူမှုရေးကိစ္စရပ်များတွင် ရှေ့တန်းမှပါဝင်၍ တက်တက်ကြွကြွ လုပ်ဆောင်သည်။ မရင်မေကဦးဆောင်၍ အမျိုးသမီးဝတ်အသင်းဖွဲ့ကာ အဖိတ်ဥပုသ်ထွက်နေ့တိုင်း ရွာလည်ခမ္ဘာရုံတွင်ဝတ်တက်ကြ၏။

စုစုပေါင်း အမျိုးသမီးကြီးငယ် ၅၀ ကျော်ခန့်ရှိ၏။ “အမပြန်ရောက်ပြီလား” “... ..အေးရောက်နေတာကြာပလား” “ဟုတ်ကဲ့” ဘကြည်ကရေနွေးကြမ်း သောက်ရင်း ခရမ်းချဉ်သီးများအပြည့်အမောက်ထည့်ထားသော ထန်းခေါက်

တောင်းတစ်လုံးကို ခေါင်းပေါ်ရွက်၍ဝင်လာသော မရင်မေကိုနှုတ် ဆက်လိုက်
ရာ မရင်မေကလည်း အလိုက်သင့်ပြန်နှုတ်ဆက်လိုက်၏။ မရင်မေက
လှေကားတက်ခုံပေါ်တွင် ခရမ်းချဉ်သီးတောင်းကို ချမည့်ဟန်ဖြင့် ဒူးနှင့်ခါးကို
ညွတ်၍ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ပင့်မပြီး အောက်သို့ချလိုက်သည်။ ထမီတိုတိုဝတ်
ထားသဖြင့် တင်းရင်းစိုပြေသော ခြေသလုံးသားများ၏ သန်စွမ်းမှု
မို့မောက်သော ရင်သားအစုံ ဝိုက်ကားသောပုံသဏ္ဌာန်ရှိသည့် ကားကားစွင့်စွ
င့် ငွါးငွါးဖွင့်ဖွင့်ရှိလွန်းလှသည့် ပြည့်ဖြိုးတင်းအိသော တင်သားဆိုင်ထွားထွား
များ ထိုသို့ထိုသို့သော အလွန်အချိုးစားကျနသည့် ဣတ္ထိယအင်္ဂါရပ်များကို
အရောင်လက်သော မျက်လုံးတို့ဖြင့် ဖျတ်ကနဲကြည့်လိုက်မိ၏။ မရင်မေက
ဆံထုံးကိုဖြည်ချရင်း ခေါင်းခုပုဆိုးဖြင့် ယပ်ခတ်သလိုလုပ်ကာအမောဖြေ
နေသည်။ ပြည့်ဖြိုးတုတ်ခိုင်သော ပေါင်တံကြီးတွေက ထမီကိုထွင်းဖောက်၍
အလှပြနေသည့်နှယ် ပေါ်ပေါ်လွင်လွင်ရှိလှသည်။ ဘကြည်မိန်းမ တင်အိ
လည်းလှပါသည်။ အဖုအထစ်အမို့အမောက် အင်္ဂါရပ်များနှင့်ပြည့်စုံပြီး စွဲမက်
စရာကောင်းလှပါသည်။ တင်အိက မရင်မေလောက်တော့ဒေါင်မကောင်း
သည်တော့ရွှေဘိုမင်းကြိုက်လုံးကြီးပေါက်လှစတိုင်တော့မဟုတ်။ အဲတင်အိ
က မရင်မေထက်သာတာက အရွယ်ဂုဏ်ငယ်ဂုဏ် တင်အိအသက်က အခုမှ
၃၀ ထဲဝင်ရုံရှိသေး၏။

ခက်သည်က ကျားဆိုသောသတ္တဝါသည် ကိုယ့်မိန်းမမည်မျှ ချောမောလှပပြီး
စွဲမက်စရာအင်္ဂါရပ်တွေနှင့်ပြည့်စုံပါစေ နေ့ရှိသရွေ့ညရှိသရွေ့ နှစ်ပေါင်းများ
စွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံလာသည့်အခါ ရိုးအီသွားတတ်ပါသည်။ အတွင်းသိ
အစင်းသိ ကြာကြာပေါင်းလာသောအခါ တစ်ချိန်ကချစ်ခင်နှစ်သက်စွဲမက်
စရာဟုထင်ခဲ့သောအရာတွေက အပြစ်အသွင်ဆောင်လာပြီး အင်တင်တင်
ညှိုးတီးတီးဖြစ်လာတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ဘုံကိုအပြောင်းအလဲဖြစ်စေရန်
ယခုလိုတောင့်တောင့်ဖြောင့်ဖြောင့် လုံးကြီးပေါက်လှမိန်းမများကို ကိလေသာ
ရမ္မက်လွှမ်းမော အကြည့်တို့ဖြင့် ငမ်းငမ်းတက်ကြည့်မိခြင်းဖြစ်ပါသည်။
စောစောက အဘဦးသာလှပြောခဲ့သော ကာမရောဂါဝမ်းတွင်းနာက ဘကြည်
ကိုစွဲကပ်လိုက်တော့၏။ လီးရိပ်လီးငွေ့မသမ်းသော အဖုတ်ကြီးကို စိတ်ဖြင့်
မှန်းဆကာ ရာဂစိတ်နယ်ပယ်ကို ကျယ်သလောက်ကျယ်အောင် ဖြန့်ကျက်
လိုက်သည် ။လျှပ်တပြက် အကဲခတ်ရုံဖြင့် ဦးသာလှက ဘကြည်၏မနောနှင့်
သဘောကို ရိပ်မိလိုက်သည်။ ဘကြည်လိုလူစားသည် ကိလေသာအာရုံနှင့်
ဖမ်းစားခြင်းခံရလျှင် ပတ်ဝန်းကျင်ကိုမေ့တတ်ပြီး အသိတရားဖြင့် ပြန်လည်
ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းမရှိခြင်းဟု ဦးသာလှစိတ်ထဲက မှတ်သားလိုက်၏။ မရင်မေ
ကအမောဖြေပြီး ထမင်းဟင်းချက်ပြုတ်ရန် မီးဖိုခန်းပေါ်တက်သွား၏။ လှုပ်လီ
လှုပ်လဲ့နိမ့်ချိုမြင့်ချို အဆီခဲတွေစုခဲထားသည့် တင်ဆုံထွားထွားကြီးက သူ့စိတ်
ကိုမြူဆွယ်ကလိသွားသည်ဟု ထင်မှတ်လိုက်မိ၏။

သည်တော့မှသူ့လာရင်းကိစ္စကို သတိရတော့၏။ ဦးသာလှက ပြုံးတုံ့တုံ့
မျက်နှာထားနှင့် “အေးငါတူမအပျိုကြီးကလည်း ကာမရောဂါကိုထကြွတိုးပွား
စေတဲ့ ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးကြီးနော် အဟဲ ဟဲဟဲ” ဦးသာလှစကားကြောင့် ဘကြည်
မျက်နှာမှာ အနည်းငယ်ရှက်ရိပ်သမ်းသွားပြီး တဟီးဟီးနှင့်ရယ်ပြလိုက်သည်။
“အဘကျုပ်ဟိုဟို” ဘကြည်စကားမဆုံးသေးခင်မှာပင် ဦးသာလှလက်ကာပြ
လိုက်ရင်း “... နေနေမောင်ဘကြည်အဘသိတယ်” “မင်းငွေလိုချင်လို့
မဟုတ်လား” “ဟုတ်ကဲ့အဘ” ဘကြည်စိတ်ထဲ အံ့သြသွားတာအမှန်။ သူ့
အကြံကို ဦးသာလှဘယ်လိုသိနေသလဲ ဘကြည်၏စိတ်အခြေအနေကို ဦး
သာလှကရိပ်မိလိုက်သဖြင့် “မအံ့သြနဲ့မောင် မင်းရောက်လာတဲ့အချိန်ကို ငါ
ကအင်္ဂုဇ္ဈာနည်းနဲ့တွက်ကြည့်လို့သိပြီးသား မင်းမှာငွေလိုနေတယ် ဒီတစ်
ခေါက် အရောင်းအဝယ်ကိစ္စမှာ မင်းအရှုံးကြီးရှုံးခဲ့တယ် တခြားနေရာမှာ ရ
စရာမမြင်တော့ ငါ့ဆီရောက်လာတယ် ကဲဟုတ်တယ်မဟုတ်လား” ဘကြည်
တစ်ယောက် ဟုတ်ကဲ့ဟုတ်ပင် မပြောနိုင်တော့ဘဲ ပါးစပ်ဟောင်းလောင်းကြီးဖြ
င့် ဦးသာလှကိုပြူးပြူးကြီးကြည့်လျက် ကြောင်အမ်းအမ်းကြီးဖြစ်သွားသည်။

ပြီးတော့မှ ခေါင်းကိုခပ်သွက်သွက်ငြိမ်ကာ “ဟုတ်ဟုတ်ကဲ့အဘ” ဘကြည်
ဦးသာလှကို ယခင်ကထက်ပို၍အထင်ကြီးလေးစားသွား၏။ ဓာတ်တွေ
ပရမတ်တွေကိုလည်း လူပြိန်းလူနုတွေ နားလည်အောင်ရှင်းပြတတ် လောကီ
ဂမ္ဘီရပညာရပ်တွေကလည်းတတ် အလွန်အံ့သြစရာကောင်းတဲ့ ဦးသာလှပါ

တကား ဦးသာလှကို အထင်ကြီးလေးစားစိတ်ဖြင့် ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ဦးသာလှတစ်ယောက် သူတစ်ထပ်တိုက်ပုလေးထဲသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားပါတော့သည်။ မရင်မေတယောက် ထွက်များလာလေမလားဟု မီးဖိုခန်းဘက်ဆီ အကြည့်ရောက်သွားသည်။ “ရောမောင်ရင်လိုချင်တာ ၂ သိန်းခွဲမဟုတ်လား” မီးဖိုခန်းဘက်ဆီဝေးနေစဉ် နောက်ကြောဘက်ဆီကပေါ်လာသော ဦးသာလှ စကားသံနှင့်အတူ နှစ်သိန်းခွဲထောင်တန်အထုပ်က သူ့ပေါင်ပေါ် ဖုတ်ကနဲကျလာ၏။ “အောငွေပမာဏပါသိနေတဲ့ ဦးသာလှပါလား” ဘကြည်ကွပ်ပျစ်ပေါ်ကဆင်းလိုက်ပြီး ဦးသာလှခြေရင်းတွင်ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ ဦးသုံးကြိမ်ကန်တော့လိုက်တော့၏။ “အေးအေးဒီတခေါက်အဆင်ပြေပါစေကွာ” ဘကြည်ငွေထုပ်ကိုကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး ဦးသာလှကိုနှုတ်ဆက်ကာ ထွက်လာခဲ့သည်။ အကယ်၍သာ ဘကြည်တစ်ယောက် ဤကိစ္စရပ်တွေကို အင်္ဂါဝိဇ္ဇာဗေဒင်နည်းဖြင့် သိရသည်မဟုတ်ဘဲ သူ့မိန်းမတင်အိကိုယ်တိုင် ဖွင့်ပြောထား၍သိနေသည်ဆိုလျှင် အဖိတ်နေ့ည ဝတ်တက်စဉ်က တင်အိတစ်ယောက်ဝတ်အဖွဲ့ထဲမပါဘဲ ဦးသာလှထံ ရောက်နေခဲ့သည်ဆိုလျှင် ထိုနေ့ည သွေးသားဆန္ဒနှိုးနှောဖလှယ်ပွဲကြီး အဆင်ပြေချောမွေ့စွာ ပြီးဆုံးသွားပြီးနောက် ဦးသာလှရင်ခွင်ထဲမှာ ဦးသာလှ၏အပွေအဖက်ကို ခံယူထားစဉ် ငွေကြေးကိစ္စပြောခဲ့သည်ဆိုလျှင် ထိုနေ့ညပြန်ခါနီးတွင် ဦးသာလှက “၂ သိန်းခွဲမဟုတ်လား အေးအေးသန်ဘက်ခါ ညီးယောက်ျားကိုငါ့ဆီလွှတ်လိုက်” ဟု မှာကြားလိုက်သည်ဆိုလျှင် ဘကြည်တစ်ယောက် ဦးသာလှထံမှ အလွယ်တကူ ငွေ ၂ သိန်းခွဲချေးယူရရှိခဲ့သည့်အတွက် အခုလိုပျော်ရွှင်နိုင်

မည်လော ဦးသာလှကိုလည်း အထင်ကြီးလေးစားနိုင်ပါအုံးမည်လော
သို့သော် နှစ်ယောက်လုံးပြီးနေကြ၏။

သို့သော် အဓိပ္ပါယ်ခြင်းကာမတူပါလေ။ အဖိတ်နေ့ည။ ထိုအဖိတ်နေ့ညကို ဦး
သာလှမမေ့ပါ ဒီနေ့ညတင်အိလာမည် ရင်မေကအကျိုးအကြောင်း
အစုံအလင်ကို ဦးသာလှအား ပြောပြထားပြီးဖြစ်၏။ မရင်မေနှင့်တင်အိတို့
ညှိနှိုင်းကြသောစကားထဲတွင် ငွေ ၂ သိန်းခွဲရမည် ဦးသာလှ၏သွေးသားဆန္ဒ
ကို လိုက်လျောဖြည့်ဆည်းပေးရမည်။ အများသူငါမရိပ်မိစေရန် ယောက်ျား
ကို ငွေယူလွှတ်ရမည်။ မည်သူမှမရိပ်မိနိုင်သည့် အဖိတ်နေ့ညကို ရွေးရမည်။
အတိုးငွေ ၁၅ ကျပ်ဆိုလျှင် ၁၀ ကျပ်နှုန်းခံစားခွင့်ပေးမည်။ သို့သော်
ယောက်ျားကို ငွေပို့ခိုင်းစဉ် ၁၅ ကျပ်နှုန်းနှင့်ပေးအပ်ခိုင်းရမည်။ ၁၀ ကျပ်နှုန်း
ခံစားခွင့်ကို ဝတ်တက်သည့်ညမှ ကိုယ်တိုင်သွားယူရမည်။ မရင်မေဘက်က
တင်ပြသော အချက်အလက်များကို တင်အိကိုယ်တိုင်က ကျေနပ်ပြီးဖြစ်၍
ထိုအဖိတ်နေ့ညက တင်အိတစ်ယောက် ဝတ်တက်ဓမ္မာရုံတွင် ရောက်ရှိ
ကြောင်း လက်မှတ်ထိုး၍ အသာလစ်ထွက်ခဲ့သည်။ ဝတ်တက်ခေါင်းဆောင်
က မရင်မေပို့ပေးမီးသေအငြိမ်ဖြစ်၏။ ဝတ်တက်ချိန်တစ်နာရီ အသစ်
သင်ကြားပို့ချသည်က ၂ နာရီခွဲ ဤအချိန်အတွင်း (၁၀)မိနစ်စော၍ ပြန်
ရောက်စေရမည်ဟု မရင်မေက အသေအချာမှာလိုက်ပြီးဖြစ်၏။ တပါတ်ရစ်
ယောဂီထမီအင်္ကျီလေးနှင့် တင်အိတယောက် တသွေးတမွှေးလှလို့နေ

ပါသည်။ အခုတပါတ်ကုန် ရုံးလာသည့်အတွက် ယောက်ျားက စိတ်ညစ်သည် ဟုဆိုကာ အရက်ချည့်တွန်းသောက်နေ၏။ မရင်မေဆီကရအောင် ပြောကြ ည့်ပါမည်ဟုချွေးသိပ်ရင်း အရက်ကို လျော့သောက်ခိုင်းထားရ၏။ ဒါတောင် ဝတ်တက်လာခါနီး ရမ်အကြီးတစ်လုံး ဝယ်ပေးခဲ့ရသေးသည်။ တင်အိက လည်း သူ့အကြံနှင့်သူမို့ ကျေနပ်စွာပင်အကြွေးဝယ်ပေးခဲ့ပါသည်။

မရင်မေအစီအစဉ်အတိုင်း တိုက်နောက်ဖေးပေါက်ကဝင်ရမည်ဖြစ်သည်။ “ဒေါက်ဒေါက်ဒေါက်ဒေါက်” မရင်မေသင်ပြထားသည့်အတိုင်း တံခါးခေါက် အချက်ပေးလိုက်သည်။ မကြာခင်တံခါးပွင့်လာ၏။ တံခါးဝတွင်ဦးသာလှက ဘောင်းဘီပွပွစွပ်ကျယ်အင်္ကျီလက်ပြတ်နှင့် မားမားကြီးရပ်နေလေသည်။ ဦး သာလှ၏ တောင့်တင်းကြံ့ခိုင်သော ကိုယ်နေဟန်ထားကိုကြည့်၍ တင်အိရင် တွေ့လှိုက်ဖိုလှုပ်ခတ်သွား၏။ လူကြီးကအသက် ၅၀ ကျော် ၆၀ အတွင်းဆို သော်လည်း ကျန်းမာသန်စွမ်းလှသည်။ ရင်အုပ်ကားကား လက်မောင်း ကြွက်သားကြီးတွေက ထစ်ဖုတုတ်ခိုင်လှသည်။ ထို့အတူပေါင်တံ ခြေသလုံးကြွက်သားကြီးတွေက တင်းရင်းဖုထစ်သန်မာလှသည်။ ဦးသာလှ က တင်အိ ဝင်သာအောင် ဘေးသို့ဖယ်ပေးလိုက်ပြီး “ဝင်ဝင်တူမကြီးအထဲ ကို” တင်အိကကိုယ်ကိုရို့၍ အတွင်းသို့ဝင်လိုက်၏။ ဦးသာလှက တံခါးမင်း တုန်းချက်ကို ထိုးပိတ်လိုက်သည်။ အခုသူတို့ရောက်နေသောအခန်းမှာ ထမင်းစားခန်းဖြစ်၏။ ၂ ခန်း ပတ်လည်ကျယ်ဝန်းပြီး မတ်တပ်ရပ်ချက်ပြုတ်ရ

သောမီးဖို စားစရာများကို သိုလှောင်ထားသည့်ကြောင်အိမ် ၃ လုံးရှိ၏။
ထမင်းစားစရာနေရာမှာ ၂ ပေခွဲကျော်ကျော်ခန့်မြင့်ပြီး သစ်မာရှာထိုးသားများ
ခင်းထားသည်။ ထိုအပေါ်တွင် စားပွဲခုံဝိုင်းတစ်လုံးချထားပြီး ဝီစကီအကြီး
တစ်လုံး ကြက်ကြော် ဝက်အူချောင်းကြော် ငှက်ပျော်သီးဖီးကြမ်းတစ်ဖီး
ဝီစကီပုလင်း ကအပြည့်မဟုတ်တော့ ထိုအထဲတွင် ကာမစွမ်းအားကိုတိုးပွား
စေသော ဖျံသိုစိမ်ထား၏။ “ကဲအပေါ်တက်လေ တူမကြီးရဲ့
အေးအေးဆေးဆေးပေါ့နော် သွားဟိုမှာစားစရာတွေရှိတယ်စားနဲ့” တင်အိ
ကမတ်တပ်ကြီးရပ်နေ၍ ဦးသာလှကပြောလိုက်သည်။

လာကထဲက ကိုယ့်ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်ကိုယ်မို့ အရှက်တွေ သိက္ခာတွေ ကျင့်
ဝတ်တွေ အကုန်ခဝါ ချထားခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ကိုယ့်မေမာရှိလျှင်... . သူ့မေမာ
လည်းရှိရမည်ပင်... .. ပြီးတော့ ကိုယ်ရချင်တဲ့ငွေက
နည်းနည်းနောနော မဟုတ်... . ဖာထွက်ခံလျင်တောင် ရမည်မဟုတ်... .. ပြီး
တော့ ကိုယ်ကအပျိုမှမဟုတ်ဘဲ... . ကလေးနှစ်ယောက်အမေ ... အအို... . ပြီး
တော့ စောက်ဖုတ်ကလဲ ဖွတ်ဖွတ်ကျေအောင် လီးအလိုးခံထားရတဲ့ စောက်
ဖုတ်... ဒီတော့ ဘာဆန်းတာမှတ်လို့... ပြီးတော့ တင်အိက ချောသည်... လှ
သည်... .တောသူဆိုပေမင့် ရှေးအတိတ်ကုသိုလ်ကောင်းပုံရ၏။... . ဒီတော့
ခပ်ရဲရဲ ခပ်ဟော့ဟော့ပင် ဆက်ဆံလိုက်သည်။ အပေးကောင်း အပြုအစု
ကောင်းခဲ့ရင် ၂ သိန်းခွဲငွေ အလကားတောင် ရချင်ရနေအုံးမည်... .. ။

“အဟစ်... အစ်... ခစ်... အဟင့်... ဟင့်... .ယား... ယား... တယ်လို့... ”

အနေရအထိုင်ရခက်လောက်အောင်ယားသည့်အတွက် တင်အိတ်ကိုယ်လုံး ကော့တက်သွားရှာသည်။ သည်တော့ နို့အုံကြီးက ပိုမို၍စုတ်ထွက်လာ သည်။ ဦးသာလှက နို့တစ်လုံးကို တပြတ်ပြတ် စုပ်ပေးလျက်ကပင် တင်အိတ် ဘောင်းဘီကို ဆွဲချွတ်သည်။ ပေါင်တံကြီးတွေက... ထွား... တင်ဆုံကြီးတွေ က ဖွံ့ထွား စွင့်ကားလွန်းနေသည့် အတွက် ဘောင်းဘီက တော်တော်နှင့် မကျတ်ဘဲဖြစ်နေသည်။ “ဟွန်း... ..ခိုးချင်တာလဲပျာလို့... လက်နှေးတာလဲ ချာလို့... ” ဦးသာလှတစ်ယောက် အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် တဏှာရမ္မက်တွေ မွန်ထူနေပုံကို အမြင်ကပ်ကပ်ရှိလှစွာ ဆူဆူဆောင့်ဆောင့်လေး မြည်တွန် ရင်း... . ကူချွတ်ပေးလိုက် ၏။တင်အိတ် အပြုအမူလေးက ဦးသာလှကို ကြည်နူး စွဲမက်သွားစေ၏။

ဘောင်းဘီတို ကျွတ်သွားသောအခါ ဖြူဝင်းထွားအိနေတဲ့ ပေါင်တံနှစ်သွယ် ကြားက တင်အိတ် စောက်ဖုတ်ဖေါင်းဖေါင်းကြီးကို ဘွားကနဲ မြင်လိုက်ရ၏။ တင်အိတ်က ပိုမြင်ရအောင် ပေါင်နှစ်ခြမ်းကို မသိမသာဖြဲပေးလိုက်သည်။ စောက်ဖုတ်ကြီးက ပေါင်အဟတွင် သိသိသာသာ ပြဲဟသွားပြီး အတွင်းသား နီနီနုနုတွေကိုပါ မြင်လိုက်ရ၏။ စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားတွေက အညိုရောင် သမ်းနေပြီး ထူထူပွပွဖြစ် နေ၏။ သူ့အရောင်နှင့်သူ ပိုင်းခြားထားသော စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ အလွန်အလွန်ကြည့် ကောင်းနေ၏။ ဝင်းဝါမို့မောက်နေ

သော ဆီးခုံ။ နက်ပြောင်မဲမှောင်နေသည့် စောက်မွေး အညိုရောင်သမ်းနေသ
ည့် စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသား ... ပြဲဟနေသော အတွင်းသား နီနီ... ကြည့်ရင်း
ကြည့်ရင်းက... .. ဦးသာလှလီးကြီးမှာ ထွားသထက်ထွား... တောင်သထက်
တောင်... . မာသထက်မာ... . ထန်သထက်ထန်လာပါ၏။ ဘောင်းဘီတိုကြား
မှ တိုးတိုးထွက်နေသော လီးကြီးကို တင်အိက လက်ဖဝါးလေးနှင့် ခပ်ဖွဖွပုတ်
ရင်း... .. “....ဟွန်း... .ကဲ... ..ကဲ... .လွန်းတယ်... ” နှာခေါင်းလှလှ
လေးတွန့်ရှုံ့ရင်း ပြော၏။ တင်အိက ဦးသာလှနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆောင့်
ကြောင့်ထိုင်လိုက်ပြီး “... .ကဲ... .အသေအချာ... .ထိုင်စမ်း
ပါ... .တကယ်... .” ဦးသာလှတစ်ယောက် လက်ရှိအသက်ထက် ၅ ပုံ ၁ ပုံခန့်
ငယ်သွားသလားထင်ရ အောင် နုပျိုသွား၏။ စိတ်ထဲမှာလဲ ပျော်ရွှင်မြူးကြွ
သွားသည်။ တင်အိ မလာခင်ကပင် သောက်ထားနှင့်သော အရက်အရှိန်က
လည်း တက်နေပြီဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကြမ်းပေါ် ဖင်ချထိုင်ပြီး ခြေဆင်းလျက်
ပေါင်ကို နဲနဲကားထားလိုက်သည်။ “... ..ကဲ... ..ဘောင်းဘီချွတ်... .. ”
တင်အိက ဘောင်းဘီတိုကို ကိုယ်တိုင်ချွတ်ပေး၏။ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်
အနေအထားမို့ ခန္ဓာကိုယ်အလှည့်အပြောင်းလှုပ်ရှားလိုက်တိုင်း စောက်ဖုတ်
ကြီးက ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ဦးသာလှကို မြူဆွယ်လျှက်ရှိနေပါသည်။ ဦးသာလှ
က ဘောင်းဘီအချွတ်ရလွယ်အောင် သူ့လက်နှစ်ဖက်ကို ကြမ်းပေါ်ထောက်
ပြီး ကိုယ်ကိုကြွ မြှောက်ပေးလိုက်သည်။ ဖုထစ်မို့မောက်သော ရင်အုပ်
လက်မောင်းကြွက်သားကြီးတွေက တင်းအစ်ကြွတက်လာသည်။ ဘောင်းဘီ

ကျွတ်ထွက်သွားသည်နှင့် ဦးသာလှလီးတန်ကြီးမှာ မတ်ကနဲ ထောင်တက် သွား၏။

အညိုရောင်သမ်းနေသော လီးကြီးကို ဘွားကနဲ မြင်လိုက်ရသောအခါ တင်အိ အံ့သြမှင်သက်သွား၏။ မအံ့သြလို့လည်းမဖြစ်... . သူ့လီးတန်ကြီးက မြင်းလီး တန်ကြီးလောက် နီးနီးရှိသည်။ သူ့စောက်ဖုတ်ကိုပင်... လက်နှင့်ယောင် ရမ်း၍ အုပ်မိလိုက်သည်။ အရှည်ရှစ်လက်မ ကျော်ကျော်ခန့်ရှိသော လီးတုတ် ကြီးမှာ အကြောတွေပြိုင်းပြိုင်းထလျက် အရေပြားတွေက ကြက်ပေါင်ကွင်း တုတ်တုတ်တွေ အထပ်ထပ်စွပ်ထားသလို အရစ်အရစ်ထနေသည်။ တစ်သက်နှင့်တကိုယ် မတွေ့ဖူးမမြင်ဖူးသေးသော လီးကြီးဖြစ်သည်။ တင်အိ လည်း ခေသူတော့ မဟုတ်ပါ။ ဘကြည်နှင့် မညားခင်ကပင် ယခင်ရည်းစား ဟောင်း နှစ်ယောက်၏ အလိုးကိုခံခဲ့ဖူးသည်။ ထိုလီးမျိုးသည် ယောက်ျားလူ စဉ်မှီရုံသာ ရှိသည်။ ခံလို့လည်း ကောင်းခဲ့ပါသည်။ အခု ဦးသာလှလီးကြီးက သူမတခါမှ မမြင်ဖူးသေးသော ကြောက်မမန်းလိလိ လီးကြီးဖြစ်နေပါ တော့သည်။ ဒစ်ဖူးကြီးက တင်းပြောင်နေသော ခရမ်းချဉ်သီးကြီးပမာ နီညိုရောင် သမ်းနေသည်။ ဦးသာလှက သူ့လီးကြီးကိုကြည့်၍ ကြောင်တက်တက်ဖြစ်နေသော တင်အိလက်ကို ဆွဲယူ၍ သူ့လီးကြီးကို ကိုင် စေလိုက်သည်။ တင်အိက မြွေတကောင်ကိုကိုင်ရသလို မဝံ့မရဲလေး ကိုင်ကြ ည့်လိုက်သည်။ သံမဏိချောင်းကဲ့သို့ မာတင်းသောအတွေ့ကို နွေးနွေးရှိန်းရှိန်း

ကြီး ခံစားလိုက်ရ၏။ တင်အိအနေဖြင့် ယခုသွေးသားဆန္ဒဖလှယ်ပွဲတွင် လုံးဝ အညံ့ခံ၍ မဖြစ်ပါ။

ဦးသာလှကျေနပ်လျှင် ကျေနပ်သလောက် သူ့အဖို့အခွင့်အရေးတွေ ရလာ နိုင်၏။ ဦးသာလှသဘောကျနှစ်ခြိုက်စေမည့် အလုပ်မျိုးကို ကြားဖူး သလောက် လုပ်နိုင်သလောက် အစွမ်းကုန်လုပ်ပေးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားပြီး ဖြစ်၏။ သူမချေးရမည့် ငွေတွေက နည်းနည်းနောနောမဟုတ်။ ကုန်က အကြီးအကျယ် ရှုံးခဲ့သည့်အတိုက် ရှင်းရမည့်ငွေတွေက မရှင်းနိုင်လျှင် သူ့ ယောက်ျားထောင်ကျပြီး ဘဝပါပျက်မည်။ ဘဝပျက်မည့်အရေးနှင့် ယှဉ်လိုက် လျှင် သူ့စောက်ဖုတ်ကို ဦးသာလှထံ ထိုးအပ်ရသည့်အလုပ်က ဘာမှမပြာပ လောက်သည့် အလုပ်မဟုတ်။ သည်ကြားထဲ အပြုအစုကောင်းလျှင် ဦးသာ လှ၏ ပေးကမ်းရက်ရောမည့် အခွင့်အရေးတွေက တသိကြီး။မရင်မေက ပြောပြထား၍ အတွင်းရေးကို သိထားနှင့် ပြီးဖြစ်၏။ တကယ်အားဖြင့် မရင် မေသည်ပင် တူမ၊မွေးစားသမီးဆိုသော်လည်း ဦးသာလှ၏လူမသိသူမသိ မယားသာဖြစ်နေ၏။သို့သော်... . အဖိုးကြီးက ပီမှ... ပိုင်မှ သူသဘောကျမှ သားကောင်ကို ကိုင်လေ့ရှိသည်။ ပြဿနာကြီးငယ် မပေါ်ပေါက်စေ ရန် လုံခြုံ စိတ်ချရအောင် အကွက်ချစီစဉ်ပြီးမှ သူ့ဆန္ဒကို အကောင်အထည် ဖော်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ပထမဆုံးတက်ကွက်အဖြစ် တင်အိက ဦးသာလှ၏ ပေါင်ကြား အတွင်းသို့ ဒူးတုတ်ထိုင်ချလိုက်ပြီး လေးဖက်ထောက်ကုန်းကာ လီးကြီးကို

ခပ်တင်းတင်းဆုတ် ကိုင်လျက် ပါးစပ်ဖြင့် ငုံ့စုပ်ယူလိုက်သည်။ လီးကြီးက တုတ်လွန်းသဖြင့် အကုန်လုံး သိမ်းကြုံးမငုံ့နိုင်ဘဲ တဝက်တပျက်သာ ငုံ့ထားနိုင်သည်။ ပူနွေးစိုစွတ်သော အာဇွေနှင့် ကြမ်းရှသောလျှာအတွေ့က အရေးပါသော ကာမအကြောအစုံကို စုပ်ယူမိ လိုက်သောအခါ ဦးသာလှတစ်ယောက် ကော့တက်သွားပြီး အီးကနဲ ကောင်းကောင်း ညီးညီးလိုက်သည်။

ဦးသာလှတစ်ယောက် တင်အိအပေါ်အမှတ်တွေ ပေးလိုက်သည်။ တင်အိ အပြုအမူက သူသဘောကျနှစ်ခြိုက်သော အပြုအမူတွေ ဖြစ်နေ၏။ ကလေးနှစ်ယောက်ထွက်ပြီးသား စောက်ဖုတ်မို့ သူ့လီးဒဏ်ကို ကောင်းကောင်းကြီး ခံနိုင်မည်ဟုလည်း ယုံကြည်လိုက်သည်။ “... .ကဲ... .ကဲ... .တူမကြီး ခဏရပ်လိုက်အုံး... . လေးလေး... . မင်းကို သဘောကျသွားပြီး... အေး.. အေး... .ဆေး..ဆေးပေါ့နော်... .” ဦးသာလှစကားကြောင့် တင်အိတစ်ယောက် ဦးသာလှလီးကြီးကို လျှာဖြင့်ဝိုက်ပတ်၍ လျှက်ပေးနေရာမှ ခေတ္တရပ်လိုက်ပြီး ဒူးတုတ်လျက် ကနွဲ့ကလျှာ ထိုင်နေသည်။ ဦးသာလှက တင်အိကိုယ်ကာယအလှများကို တဝကြီးကြည့်ရှုခံစားရင်း ဝီစကီတပန်းကန် ငဲ့သောက်လိုက်သည်။ ပုဂံပြန်အချာ တင်အိက အဆင်သင့်ပင် ဝက်အူချောင်းနှစ်ချောင်းပါးစပ်ထဲ ခွံပေးလိုက်၏။ ဦးသာလှ တစ်ယောက် အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေစဉ် ငှက်ပျောသီးတစ်လုံးကို အခွံနွာ၍ ပါးစပ်နားထိုးပေး လာသည်။ ဦးသာလှက တဝက်ကျော်ကျော်ကို ကိုက်ယူစားလိုက်သည်။ ဤမျှဆို

လျှင် တင်အိသဘောထားကို အတော်အတန်ရိပ်မိသွားပြီ။ တင်အိနှင့် လက်တွဲလို့ ကောင်းကောင်းကြီး ရနိုင်ကြောင်း သဘောပေါက်လိုက်သည်။ “... ကဲ... တူမကြီး... ဦးလေးရဲ့ ပစ္စည်းကြီးကို ကျေနပ်ရဲ့လား... ” “... အဟင်း..ဟင်း... ကြက်သီးတောင်ထတယ်... ” “... ကဲ..ထ... .အပေါ်က ခွထိုင်ပြီး... ကိုယ့်ဖာသာကို အဆုံးထိဝင်အောင်သွင်းကြည့် ... ဦးက မဆင်မခြင် လုပ်မိရင် နာသွားမှာစိုးလို့... .” တင်အိ စိတ်ထဲ ဦးသာလှကို လေးစားသွားသည်။

အမှန်အားဖြင့် တင်အိသည် ယခုအချိန်တွင် သူ့လက်ခုပ်ထဲကရေသာဖြစ်၏။ ကြိုက်သလို လုပ်ခွင့်ရှိ၏။ သို့သော် ဦးသာလှက မလုပ်ပါ... .. သူ့ကောင်းကိုယ်ကောင်း ကာမကိစ္စတွင် အပေးအယူမျှတစွာ ပြုမူလိုက်ပါ၏။ တင်အိက မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး ဦးသာလှပုခုံးကိုကိုင်ကာ တဖြည်းဖြည်း ထိုင်လိုက်သည်။ လီးကြီးနှင့်စောက်ဖုတ်အဝ တွေထောက်မိသောအခါ ဦးသာလှက တင်အိ ဖင်ဆုံထွားထွားကြီးကို သူ့လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပင့်မပေးထားလိုက်၏။ တင်အိက ခွထိုင်လျှက်ကပင် ဦးသာလှလီးတံ တုတ်တုတ်ကြီးကို သူ့လက်နှင့် အကျအန ဆုတ်ကိုင် သူ့အဖုတ်ဝနှင့် အသေအချာ ချိန်လိုက်သည်။ ထို့နောက် တဖြည်းဖြည်း ဖိသွင်းလိုက်၏။ “... ..ဖို့... ဖို့... ဖွစ်... ပြတ်... .ဗြစ်... .ဖွတ်... .ဖို့ဖို့... .. ဖွစ်... .ပြတ်... ” လီးတံကြီးက တဖြည်းဖြည်းချင်း စောက်ခေါင်းလမ်းကြောင်းအတွင်းသို့ နစ်နစ် ဝင်လာသည်။ ကလေးမွေးဖူး

သော မိန်းမမို့ ထိန်းချုပ်ချိန်ဆရမည့်အထာကို မှန်းဆ တတ်သူပီပီ ထိန်း
လိုက်သွင်းလိုက် ဖိလိုက်နှင့် ကျွမ်းကျင်စွာ ပြုလုပ်နေသည်။ သူ့သဘောနှင့်သူ
စိတ်တိုင်းကျပြုလုပ်နေသည်မို့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် မနာကျင်ဘဲ တင်းပြည့်ကျပ်
ပြည့် ကာမအရသာထူးကြီးကို လီးကြီးကတဆင့် ခံစားနေရသည်။ ပါးစပ်
ကလေးဟလိုက်... .. .မျက်နှာလေးရှုံ့မဲ့လိုက်နှင့်အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံဖြစ်နေရှာ
သော တင်အိကိုကြည့်၍ ဦးသာလှသဘောကျနေပါတော့သည်။ ငါးမိနစ်ခန့်
ကြာသောအခါ လီးကြီးက အဆုံးထိ နစ်ဝင်ရန် လက်နှစ်လုံးလောက်သာ လို
တော့သည်။ နာကျင်မှာစိုး၍ ထိန်းသွင်းနေသည့်ကြားက ခံချင်စိတ်နှင့် အားမ
လို အားမရ စိတ်ရောထွေးသွားကာ တင်အိ ကဆတ်ကနဲ ထိုင်ချလိုက်သည်။
“... ..ဖရစ်... ဗြစ်... .ဖျစ်... .ဒုတ်... ..ပြုတ်... .” “....အမေ့... အ
င့်... .အ... .အီး... အား... အ... .” လီးထိပ်ကြီးနှင့် သားအိမ်ဝမှာ တင်းကနဲ
ဒုတ်ကနဲ ပြစ်ဆောင့်သွားရာ နာကောင်းအီဆိမ့်သော ကာမအရသာကြီးကို
ပြိုင်တူခံစားလိုက်ရသည်။

ခေတ္တမျှ ငြိမ်နေပြီးနောက် တင်အိက ဦးသာလှပုခုံးကို အားယူဖိထားရင်း
ကိုယ်ကိုမြှောက်ကြွ လိုက်ပြန်သည်။ ဖိသွင်းစဉ်ကနှင့်မတူဘဲ အကြွတွင်
အနည်းငယ်မြန်ဆန်၏။ တဖန် စောစောကလို တဖြည်းဖြည်းပြန်ဖိသွင်း
သည်။ စောက်ရည်ကြည်တွေက စိုရွဲအိုင်ထွန်း နေပြီမို့ ပို၍ ပို၍ အဆင်ပြေ
ချောမွေ့လာတော့သည်။ ဤနည်းအားဖြင့် အချက် ၂၀ ကျော်ခန့် ပြုလုပ်ပြီး

သောအခါ တင်အိ ရမ္မက်စိတ်တွေက အပြင်းအထန်ထကြွလာပါတော့သည်။
မြောက်ကြွ ပြန်ဖိချဆောင့်ချက်တွေက စိပ်စိပ်လာသည်။ မြန်မြန်လာ သည်။
ထန်ထန်လာသည်။ သန်သန်လာသည်။ “ပြတ်... .ဖွတ်... .ဖွတ်... .ဘွ
ပ်...ပြတ်... .ဖွတ်... .ဖွတ်... .ဘွပ်...ပြတ်... .ဖွတ်... .ဖွတ်... .ဘွ
ပ်... ” “အမေ့... အား... အင့်... .အင့်... .အမေ့... ..အီး... အင့်...
ကျွတ်... ကျွတ်... အင့်... အ... အီး... ရှီး... ကျွတ်... ,ကျွတ်... အမေ့...
အား... ” တင်အိတစ်ယောက် ကာမဇောတွေအထွတ်အထိပ် ရောက်အောင်
တက်ကြွ ပြင်းထန်လာသည်။ အထက်သို့ ကြွပြီးဆောင့်တိုင်းဆောင့်တိုင်း
နှိအုံအိအိကြီးတွေက ထက်အောက် လှုပ်ရှားနေတော့သည်။ ဦးသာလှကမူ
အထွေအထူးအားအင်မစိုက်ရဘဲ တင်အိ ပြုမူသမျှကိုသာ ဖိမ်ကျစွာ ခံယူနေ
ပါသည်။ သူ့ကိုယ်ကို အနည်းငယ်မတ်လိုက်ပြီး ရမ်းခါနေသော တင်အိနှိအုံ
ကြီးနှစ်လုံးကို သူ့လက်အစုံဖြင့် တင်းတင်းဆုတ်ချေပွတ်ဆွ ပေးလိုက်သည်။
လျှို့ဝှက်ဆန်းကျယ်သော ကာမဓာတ်သတ္တိက နှိကြီးနှစ်လုံးကို ဆုတ်ချေ
ပွတ်ဆွပေးလိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက်... .. “.....ဟီး... အီး... အ
မေ့... .အမယ်လေး... ” ခြောက်ခြားဖွယ်ရာ အသံနက်ကြီးကို မြည်တမ်းရင်း
တင်အိတကိုယ်လုံးလျှပ်စစ် လိုက်သလို တွန့်လိမ်ကော့တက်သွားသည်။ တ
ဆက်တည်းပင် ကာမပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရှိကြောင်း သင်္ကေတအဖြစ် စောက်
ရေပူတွေကို ဗျင်းကနဲ ဗျင်းကနဲ ပန်းထုတ် လိုက်တော့သည်။ တင်အိတကိုယ်
လုံး ပျော့ခွေညွတ်ကြသွားပြီး ဦးသာလှ ဘယ်ဘက်ပုခုံး ပေါ် မျက်နှာမှောက်
ကျသွားတော့သည်။

ဦးသာလှက တင်အိခါးသွယ်လေးကို လှမ်းဖက်လိုက်ရင်း ကျေနပ်အားရစွာ
မှေးနေလိုက်သည်။ တင်အိ အမောအပန်းပြေသည်အထိ ခေတ္တစောင့်ဆိုင်း
နေပြီး ဦးသာလှ လက်အစုံက ချောမွတ်ပြည့်တင်းသော တင်သားဆိုင်
ထွားထွားအိအိကြီးကို စုံချီဆန်ချီပွတ်လျှက် ရှိပါတော့သည်။ အမော
ပြေ၍ထင်သည် တင်အိက ဦးသာလှ ပုခုံးပေါ်တွင်မှောက်အပ် ထားသော
မျက်နှာကို ခွာလိုက်ပြီး ကိုယ်ကိုမတ်လိုက်၏။ သူမမျက်နှာလေးက နွမ်းနယ်
နေဟန်ရှိသော်လည်း ကျေနပ်သော ပီတိရိပ်တွေက ထင်ဟပ်နေသည်။
ကိုယ်အလှုပ်တွင် စောက်ဖုတ်အတွင်း နင့်ကနဲ လှိုက်ကနဲ ထူပူသွား၏။
“... .. အမလေးတော့... ..ဘုရား... ..ဘုရား... .” တင်အိစိတ်ထဲ တကယ်ပင်
အမလေး တမိလိုက်သည်။ မတလို့ဖြစ်ရိုးလား... .. ကိုယ်တော်ဘုရား၏လီး
တံကြီးက သံမဏိတိုင်ကြီးစိုက်ထားသလို ခိုင်ခိုင်မတ်မတ် ကြီး ရှိနေ
သေး၏။ တင်အိသဘောထားကို ဦးသာလှက ရိပ်မိလိုက်၍... .. “.....ဘာ
လဲ... ..အိလေးက... သဘောကျနေတာလား... ” “... ..ဟင့်... ..အင်း... ..ဝေး
သေး... ” ဦးသာလှနှုတ်ဖျားက အလိုလိုအခေါ်အဝေါ်တွေ ပြောင်းလဲသွား၏။
တင်အိကို အိလေးတဲ့... .. “... ..ဒါဆို... တော်ပြီပေါ့... ”
“... ..ဟင့်အင်း... ” “... ..ဒါဆို... ..သဘောကျတယ်ပေါ့... .” “....ဟ
င့်... ..အင်း... ” ဦးသာလှက တင်အိအမှုအယာကြောင့် အူယားပြီး စိတ်မရှည်
ဖြစ်ကာ တင်အိခါးလေးကို ကြိုး၍ ဆွဲဖက်ပစ်လိုက်သည်။ “... ..အ

မေ့... ..ရိုး... ..ကျွတ်... ကျွတ်... .” တင်းကျပ်တောင်မတ်စွာ မြုပ်ဝင်နေသော လီးတန်တုတ်တုတ်ကြီးက ဦးသာလှခါးကို ဆွဲဖက်လိုက်သည့်အတွက် စောက် ဖုတ်ကြီးကို ကန့်လန့်ဖြတ် ဆွဲနဲ့လိုက်သလို ဖြစ်ကာ ပူကနဲ ဖျင်းကနဲ ဖြစ်သွား သောကြောင့် တင်အိနှုတ်က လွတ်ကနဲ အော်လိုက်မိသည်။ “... ..အဟင့်... ဟင့်... ဟင့်... .ဟောဒီအကိုကြီးကို... .. သိပ်ကြမ်းတာပဲ... ..ကဲ... . ကြမ်း အုံး... ကြမ်းအုံး... .” တင်အိက ငိုသံနဲ့နဲ့လေးဖြင့် ဦးသာလှပုခုံးကို ခပ် ဖွဖွလေးထုပ်လိုက်သည်။

အချစ်ဓာတ်၏ ရစ်ပတ်နှောင်ဖွဲ့မှုကြောင့် တင်အိနှုတ်ကလည်း အလိုလို အခေါ်အဝေါ်ပြောင်းသွား၏။ ကိုယ့်အဖေအရွယ်လောက် အသက်ကြီးသူကို အကိုကြီးတဲ့... ..အော်... ကာမ... . ကာမ... .လူကို ရူးသွပ်စေပါလား... .. . “.....အိလေး... .ကိုကြီးပုခုံးကို မြဲမြဲဖက်ထားနော်... ” “... ..အင်းပါ... .” အင်းပါဟုသာပြောလိုက်ရသည်။ ဦးသာလှဘာလုပ်မည်မသိ၍ ရင်တဖိုဖိုနှင့် မျှော်လင့် နေရ၏။ အတော်ထူးဆန်းလှသည့် လူဆန်းကြီး ဦးသာလှပင်... .. ဦးသာလှက ခြေဆင်းထိုင်နေရာမှ ဒူးနှစ်ချောင်းကို ကွေးပြီး သူ့ဖက်ဆွဲယူ လိုက်သည်။ တင်အိကလည်း အနေအထားကျနရန် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြုပြင် ပေး၏။ ဦးသာလှ ဘယ်လက်က ကြမ်းကိုအားနှင့် ဖိထောက်ရင်း ညာလက် က တင်အိခါးသွယ်လေးကို ခပ်တင်းတင်းဖက်ကာ... “... ..အသေအချာ... ဖက်ထားနော်... ” “... ..ဟုတ်ကဲ့ရှင့်... .ကျမလင်... ” တင်အိနှုတ်က ထွက်

သွားသော စကားလုံးမှာ များများစားစားမဟုတ်... . ရေတွက်ကြည့်လျှင် ၆ လုံးမျှသာဖြစ်၏။ သို့သော် ထို စိတ္တဇသဒ္ဒါ ခေါ် ကာမရာဂ အားကောင်းလှစွာ သော ထိုအသံ ၆ လုံးက ဦးသာလှကို အပိုင်ချီတုတ်ထားလိုက်ပါပြီ ဦးသာလှ ကျောရိုးတလျှောက် စိမ့်သွားသည်အထိ ထိုအပြော ထိုအသံ ထိုဟန်ပန်လေး က တင်အိမှ တင်အိဟု စွဲစွဲလန်းလန်းဖြစ်သွားစေပါသည်။ နုပျိုသန်စွမ်းသော အင်အားသစ်တွေ ဝင်ရောက်လာ၏။ ထို့ကြောင့် ရွှင်လန်းတက်ကြွစွာ အား မာန်သွင်းလျက် “... ဟိတ်...” ဟူသော အသံနှင့်အတူ ဖျပ်ကနဲ မတ်တပ်ထ ရပ်လိုက်သည်။ အားမာန်ပါသော ထိုရင်ခေါင်းသံကြီးက တင်အိကိုပါ လန့်ဖျ န့်သွားစေ ပါသည်။ ပြီးမှ ပြီးမိ၏။ တင်အိတစ်ယောက် စောက်ဖုတ်ကြီးပါပြီ။ ဖြီးလာသည့်အလား တသိမ့်သိမ့် တငြိမ်ငြိမ်ဝေဒနာလှိုင်းတွေ ရိုက်ခတ်သွား သည်။

ဦးသာလှက မတ်တပ်ရပ်ပြီးသည်နှင့် တင်အိ ဒူးကောက်ကွေးအတွင်းသို့ လက်နှစ်ဖက်လျှိုသွင်းကာ ဖင်ဆုံကြီးအောက်မှ ပင့်မထားလိုက်သည်။ အလားတူ တင်အိလက်နှစ်ဖက်ကလည်း ဦးသာလှ၏လည်ပင်ကြီးကို ချိတ် ဖက်ထားလိုက်၏။ သူ့ယောက်ျား ဘကြည်သည်ပင် ဦးသာလှလို လုပ်နိုင်မည် မဟုတ်။ ဤအချက်က ဦးသာလှ၏အားအင်ဗလသတ္တိမှာ အရွယ်နှင့်မမျှ အောင် ကြီးမားသန်စွမ်းကြောင်း ပြသနေ၏။ တချီတမောင်း ကောင်းကောင်း ကြီး ပြီးဆုံးသွားသော်လည်း သွေးသား ဆူဖြိုး ကာမဓာတ်အားတွေ

အဆက်မပြတ် တိုးပွားလျက်ရှိနေသော တင်အိမှာ ကိလေသာ ရာဂစိတ်တွေ
တဖန်နိုးကြွလာပြန်၏။ စောက်ဖုတ်ကြီးတစ်ခုလုံး စူဖေါင်းကြွတက်လာပြီး ရွ
စိထိုးကာ တလှုပ်လှုပ် တရွရွနှင့်ဖြစ်လာ၏။ ခံချင်စိတ်တွေက ဒီရေအလား
တိုးပွားလာပြန်သည်။ သူ၏ သန်စွမ်းမှုကို ပြသချင်၍ စောက်ဖုတ်အတွင်း
ကြွက်သားတွေဖြင့် ဦးသာလှလီးတန်ကြီးကို ညှစ်၍ ညှစ်၍ပြလိုက်သည်။ ထို
အတွေ့က ဦးသာလှလီးထိပ် ကြီးတခုလုံး ကျင်ထုံအီဆိမ့်တက်သွားစေသည်။
ဤကဲ့သို့ လေးငါးခြောက်ခါမှ အားထဲ၍ညှစ်ပေးရာ လီးချောင်းတံကြီးတခုလုံး
ယားကြွလာသည်။ လလေရတွေ ထွက်လုနီးနီးထိ ကောင်းလာသည်။ သည်
အတိုင်းငြိမ်ခံနေလျှင် သေချာပေါက် သုတ်တွေထွက်ကုန်တော့မည်။ ထို့
ကြောင့် ဦးသာလှက တန်ပြန်စစ်ထိုးသည့်အနေဖြင့် သူ့လီးကြီးကို အားထဲ၍
တင်းခံလိုက်သည်။ ညှစ်အားနှင့် ကန်အားအရှိန်ကြီးမားစွာ တိုက်ဆိုင်သွားသ
ဖြင့် နှစ်ယောက်လုံး တုန်ခါသွားကြသည်။ ဦးသာလှက တင်အိကို ပွေ့မလျှက်
ကပင် ကြမ်းပြင်ပေါ်က ဆင်းလိုက်၏။ ထို့နောက် တိုက်အတွင်းခန်းထဲသို့ ဝင်
သည်။ ထို့နောက် သူ့အိပ်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်သည်။ ထမင်းစားခန်းထဲမှ အိပ်ခန်း
ဆီထိလာရာ ခရီးတလျှောက်တွင် တင်အိ တစ်ယောက် ရင်တွေတသိမ့်သိမ့်ခုံ
ကာ တငြိမ့်ငြိမ့်နှင့် လိုက်ပါလာရင်း လီးအရသာ ကို ခံစားလာ၏။ တခါတခါ
ဖင်ဆုံကြီးကို ကျုံ့၍ကျုံ့၍ ပွတ်ပွတ်ဆောင့်လိုက်သည်။ တသက်နှင့်တကိုယ်
ဤမျှထူးဆန်း အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှသော ဖြစ်ရပ်မျိုးကို အိပ်မက်ထဲမှာပင် မ
ကြုံဖူးခဲ့ပါ။ ထိုခရီးစဉ်အတွင်း တင်အိတချီတမောင်း ကောင်းကောင်းကြီးပြီးခဲ့

ပြန်၏။ တင်အိ နှစ်ချီတိုင်တိုင်ကာမဆန္ဒ ပြီးဆုံးခဲ့သည့်တိုင်အောင် လူထူးလူဆန်း လူ့အုံ့မခန်းကြီး ဖြစ်သော ဦးသာလှမှာ တချီမှ မပြီးသေးပါ။

အိပ်ခန်းထဲရောက်သောအခါ အလွန်သားနားလှပသော မွေ့ယာကြီး အထက်သို့ တင်အိခန္ဓာကိုယ်ကို ညင်သာစွာ ပက်လက်ချလိုက်သည်။ လက်နှစ်ဖက်ကို ဘေးတဖက်ဆီသို့ပြစ်ချလျှက် မျက်လုံးစုံမှိတ်ရင်း တင်အိ တစ်ယောက် မှန်းနေရှာသည်။ သူ့ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကမူ ဦးသာလှခါးကို ချိတ်ထားလျက်ရှိသည်။ အတော်အတန် အမောပြေသွားသောအခါ တင်အိ ခြေထောက်နှစ်ချောင်း ကိုဆွဲမလိုက်ပြီး ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ရင်ဘတ်ဆီ ဖိတွန်းထားလိုက်သည်။ သေချာအောင် ထပ်ဖိကြည့်လိုက်သေး၏။ ထို့နောက် သူ့လီးကြီးကို ဒစ်အရင်းလောက် ရောက်သည်အထိ ဆွဲနှုတ်သည်။ ပြီးတော့ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ပြန်သွင်းသည်။ “... ..ဖွစ်... ..ဖွစ်... ..ပျစ်... ..ပျစ်... ..ဖွစ်... ..ဘွတ်... ..ဖွတ်... ..” အဆုံးထိဝင်ရန် လက်နှစ်လုံးအလို စောစောက အတိုင်းပြန်နှုတ်သည်။ စောက်ရေတွေကလည်း အိုင်ရွဲဗွက်ထနေသလို စောက်ဖုတ်ကြီးကလည်း လီးတံကြီး ၏ဒဏ်ကို ကောင်းကောင်းကြီး ခံနိုင်နေပြီမို့ စီးစီးပိုင်ပိုင်တင်းတင်းကျပ်ကျပ်ကြီး အသွင်းအနှုတ်လုပ်လို့ရနေ၏။ ဦးသာလှက တင်အိရဲ့ ပေါင်တံဖွေးဖွေးတုတ်တုတ်ကြီးအပေါ် အသေအချာဖိထောက်၍ ခပ်ပြင်းပြင်း ခပ်သွက်သွက် ဆောင့်ဆောင့်လှီးပါတော့သည်။ “... ..ဖွစ်... ..ဖွတ်... ..ဖွပ်... ..အမေ့... ..အင့်... ..ဖွစ်... ..

.ဖွတ်... .ဖွပ်... .အား... .အီး... .အင့်... .” “....ပြတ်... ဒုတ်... ဒုတ်... ဗြ
စ်... .ဖွတ်... ပြတ်... .ဖွစ်... ဖွတ်... .” “....ရီး... .ကျွတ်... .ကျွတ်... .အ...
အီး... အင့်... .အမေ့... .ကျွတ်... ကျွတ်... အမယ်လေး... အီး... .အား... .. အ
င့်... .” တင်အိတယောက် ညီးညူလူးလွန်ရင်း ဖင်ကြီးကို ကော့ကောခံသည်။
ဦးသာလှ၏ ဆောင့်ချက်တွေက ဂျက်အင်ဂျင်လို အရှိန်မပြတ် ဒလစပ်
မြန်ဆန်လာ၏။ တင်အိ စောက်ဖုတ်အတွင်းသားတွေက ဦးသာလှ၏ လီးတန်
ကြီးကို ညှစ်ညှစ်ဆွဲသည်။

သူတို့သခင် ဘုရင်မကို အပြင်းအထန်တိုက်ခိုက်နေသော ရန်သူကို ပြန်လှန်
ရန်တုံ့သကဲ့သို့ အင်နှင့်အားနှင့် ဆွဲဆွဲညှစ်ကြ၏။ ညှစ်အားဒဏ်ကြောင့် ဦး
သာလှ ဒစ်ထိပ်ကြီးတစ်ခုလုံး ထူပူကျင်ထုံလာ၏။ အထူးသဖြင့် ဒစ်အညှာ
ရင်းရှိ အကြောမြင်ကြီးမှာ ပြတ်လုမတတ် တင်းတောင့် လာသည်။ ကျဉ်
သော... ..ယားသော... .ဆိမ့်သော... . အီသော ဝေဒနာအပူလှိုင်းတွေ က
လချောင်းတံကြီးတလျှောက် လှည့်ပတ်မွှေနှောက်နေ၏။ အချက်ပေါင်းတစ်ရာ
အရောက်တွင် တင်အိနှုတ်ဖျားက “အီးကနဲ” အသံနက်ကြီး မြည်ဟီးလျှက်
ကော့ထိုးတက်သွား၏။ ဦးသာလှလည်း အလားတူ ဝေဒနာမျိုးကြီးခံစားကာ
သုတ်ရေပူတွေကို ပြိုင်တူ ပန်းထုတ်လိုက်ကြသတည်း။ တင်အိက ဘကြည်
ကို အသေအချာ မှာလိုက်၏။ “... .တော်... .ဦးသာလှကို
လေးလေးစားစား... ဆက်ဆံနော်... ” “... ..အေးပါ..ဟ... ” ကြီးသူကို

ရိုသေသောကြောင့်လားမသိ ငွေ ၂ သိန်းခွဲကို ဦးသာလှထံမှ ရှောရှော ရှုရှုရ
လာခဲ့သည်။ ဘကြည်မျက်နှာပြုံးလျက်... .. အလားတူ ဦးသာလှ
မျက်နှာမှာလည်း... .. ပြီးပါပြီ။